

Teaters Forhold. Det tillader jeg mig for det andet at spørge den ærede Minister om: agter Ministeren her i Tinget eller her i Rigsdagen at indbringe et Forslag om det kgl. Teaters Forhold eller om Teaterforholdene i det hele? Hvis det ikke er den ærede Ministers Mening at gøre det og at gøre det i de allernærmeste Dage, er det nødvendigt for det private Initiativ at træde op her. Den 1ste Oktober i Aar maa nemlig Sagen være ordnet, saa udløber Loven af 12te April 1889, i hvis § 3 det hedder, at indtil Oktober 1899 kan der ikke gives Bevilling til at spille Komædie længere end til den 1ste April 1900, men efter den 1ste Oktober i Aar er der altsaa frit Spil til at give Privilegier igen, saa udløber i Virkeligheden den nuværende Ordning, og saa have vi ikke andet end Enevældens gamle Ordning, at Ministeren eller Hans Majestæt Kongen giver Bevillingerne, men det er selvfølgelig en Tilstand, vi ikke maa komme ind i. Men om to Maaneder skal Rigsdagen sagtens hjem, og saa bliver der ikke Anledning for Lovgivningsmagten til at beskæftige sig med Teatersagerne før til Oktober, og i Løbet af de to Maaneder, vi have tilbage, maa vi altsaa have en Lov om Teaterforholdene. Det er paa allerhøjeste Tid, at vi komme til at drøfte denne meget betydningsfulde Sag nu. Administrationen har haft 10 Aar til at overveje, hvorledes denne Sag skulde ordnes. I den Affattelse, som Loven af 12te April 1889 har faaet, har der ligget en Opfordring til Administrationen til at overveje og tage sin Beslutning om, hvorledes Teaterforholdene burde ordnes, saa at vi kunde have faaet en Lov desangaaende, der kunde træde i Kraft til Oktober, naar den nuværende Lov udløb. Det synes da at vidne om en daarlig Forretningsgang, tør jeg vel sige, naar man nu kun har to Maaneder af de 10 Aar tilbage, og man alligevel ikke fra Administrationens Side er naaet saa vidt, at man kan komme med et Lovforslag om denne Sag. Foruden de aandelige og kulturelle Interesser, som her staa paa Spil, skal jeg blot minde om de meget betydningsfulde forretningsmæssige og rent økonomiske Interesser, der staa paa Spil. Det drejer sig i Virkeligheden om mange Menneskers hele økonomiske Eksistens, ikke alene Teaterejernes og Teaterdirektørernes, men tillige Skuespillernes og alle de andre Personers, der ere engagerede ved Teatrene; de leve for Tiden fuldkommen paa en Vulkan. De have nu aldeles ingen Kundskab om, hvordan Teaterforholdene

ville være ordnede efter Oktober Maaned i Aar. Dette er dog i højeste Grad uheldigt. Hvor meget det betyder, behøver jeg ikke her nærmere at betone, det vil der jo blive Lejlighed til at komme ind paa, naar et Lovforslag om Teaterforhold kommer til at foreligge. Jeg skal derfor indskrænke mig til at spørge den højtærede Minister: vil han tage denne Sag i sin Haand og gøre det hurtig og energisk? Ellers maa det private Initiativ handle.

Kr. Pedersen: Ved Finanslovens 1ste Behandling fremsatte jeg Ønsket om Forhøjelse paa to Punkter af Budgettet, nemlig Forhøjelse af Tilskud til Aftenskoler og Forhøjelse af Bevillingen til Læremidlers Anskaffelse. Angaaende det første Punkt kan jeg kun være tilfreds, idet der er foreslaaet Forhøjelse. Jeg tror, at de Penge, der anvendes paa denne Sag, ere vel anvendte. Aftenskolen gør sit til at sprede Oplysning blandt de bredere Lag i Samfundet, og vor Opgave maa jo være at oplyse, opdrage og højne de enkelte Individier i vort Samfund. Aftenskolen gør en ikke ringe Gerning i saa Henseende, hvilket ogsaa fremgaar af de i Betænkningen meddelte Oplysninger. Altsaa, denne Forhøjelse er jeg meget tilfreds med. Mit andet Ønske: om Forhøjelse af Summen til Læremidlernes Anskaffelse, er derimod ikke blevet opfyldt, og jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, hvorfor der ikke er stillet Forslag om denne Sums Forhøjelse? Ere mine Udtalelser ved 1ste Behandling ikke rigtige? De gik ud paa, at ikke nær alle de Ansøgninger, der indkom fra Almueskolelærere, kunde bevilges. Ligger det maaske i, at der ikke er Grund til at bevilge disse Ansøgninger? Saa længe imidlertid mine Udtalelser ikke ere modbeviste, betragter jeg dem som rigtige, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke inden 3dje Behandling vil tage Sagen under Overvejelse og stille Forslag om at forhøje Summen. I mit Sogn ere vi naaede saa vidt, at vi have faaet indført 4 Klasse-Systemet i alle vore 4 Skoler, og til, at vi nu kunne indføre Naturfagene som Undervisningsfag, men uden Læremidlers Hjælp gaar en saadan Undervisning kun langsom. Lærerne hos os indsendte Andragende i Fjor om at faa Hjælp til disse Læremidler, men de fik ingenting, hvilket jeg anser for ret uheldigt. Faa vi nu en Skolelov i Aar, som der kan være nogen Udsigt til, indeholder den jo Bestemmelse om Naturfagene, og saa er ogsaa det en